

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

26 tháng 10 năm 2008

Số 16

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhngui@gmail.com

Website: www.quyhointinhngui.org

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

TIẾN HÓA

*Tiến hóa không ngừng cùng chuyển tiến
Thành tâm học hỏi trí tâm hiền
Giải mê phá chấp đạt bình yên
Củng cố chơn hồn tự đạt duyên*

Vĩ Kiên

Tuần này:

- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo của Đặc San Vô Vi
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Thưa các bạn,

Để việc phát triển Vô Vi được tiến hành tốt đẹp, tuần báo này sẽ mang đến cho các bạn trên toàn thế giới những tin tức xác thực theo đúng sự chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo và Nội Quy dành cho các phương tiện truyền thông của Vô Vi.

Ước mong đây là nhịp cầu thông cảm để các bạn có cơ hội đóng góp, phục vụ cho chung và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp trong chiều hướng phát triển của tâm linh.

Thân mến,

Ban Biên Tập

Copyright © 2008 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Sài Gòn ngày 27-04-1974

Khai thông phẳng lặng muôn tình thế
Chuyển hóa quy nguyên sớm trở về
Tự tại thanh bình tâm tự giác
Thiền môn nhập định giải phân tề

Khi mà chúng ta tu khai thông cái luồng điện ngay bộ đầu hòa cảm lên bên trên thì nó mới đi đến chỗ phẳng lặng muôn tình thế, vạn việc do cái tâm trạng của chúng ta khởi phát ra nhưng mà nó điều hòa với các giới thì muôn tình thế vì điều hòa nó mới phẳng lặng, chứ không phải buộc nó phẳng lặng rồi bữa sau nó phản động lại thì cũng như không. Mà chúng ta tu ở đây là hòa giải cái phương pháp, chúng ta soi hồn mở cho nó hòa giải khai thông ra nó mới phẳng lặng muôn tình thế được.

Chuyển hóa quy nguyên sớm trở về, thì chúng ta thanh lọc cái phần điện nó tiến lên nó chuyển hóa, nó quy nguyên cái phần thanh trở về thanh thì nó mới sớm trở về được.

Tự tại thanh bình tâm tự giác, lúc đó mọi việc ở xung quanh chúng ta không có cái gì mà nhiễu động. Chính chúng ta đã hòa cảm với tất cả làm gì có phản động lực, trường hợp chúng ta không có hòa cảm với thiên hạ mới có phản động lực nhưng mà cái luồng thanh điện chúng ta hòa cảm với tất cả thì không có phản động lực. Tự tại thanh bình tâm tự giác, biết mình công phu không có phí công, nhưng mà chúng ta kiến giải tất cả.

Thiền môn nhập định giải phân tề, lúc đó lúc ta ngồi thiền ta tiến, cái luồng điện thanh tịnh nó mới nhập định được, giải thông cái luồng điện âm dương tương hòa, đầu đó nó tề tựu có lẽ lỗi chứ không có lạng quạng như trước kia chúng ta tu cái tâm bất ổn, động loạn cho nên các bạn tu bằng đầu có những sự hỗn độn trong lúc soi hồn, trong lúc thiền định cũng vậy, nó lộn xộn là cái lúc đó hai cái luồng điện nó chưa có phân tề, âm dương nó chưa có hòa cảm thành ra nó có sự nhiễu động đó nhưng mà cố gắng làm một thời gian rồi hai luồng điện đó phải hướng về cái thanh giới thì lúc đó nó mới phân tề rõ rệt.

Hồn thời tự tiến về quê

Thiền đàng thẳng cảnh tứ bề yên vui

Cái hồn mình tự tiến, mình đi tới nhẹ rồi thì mình luôn luôn ở nơi cái chỗ nhẹ. Nhẹ là chủ sáng suốt, cái phần hồn là thuộc về sáng suốt, mọi người đều có sự sáng suốt, mà chúng ta tiến về thanh cao xứ sáng suốt, đó là cái quê hương của phần hồn.

Thiền đàng thẳng cảnh tứ bề yên vui, chúng ta tới thiền đàng chỗ bất động, không phải như ở thế gian đây mà lộn xộn, có mặt có mày có tay có chân có ngũ tạng biết tự bảo vệ mà trong tâm bất an là nó không có hòa cảm với tất cả mà chúng ta tiến về thanh điện thì tự nhiên chúng ta sẽ hòa cảm với tất cả, thì tứ bề nó yên vui.

Chẳng tham chẳng tạo tạp mùi

Không có tham lam bởi vì chúng ta đã có một cảnh sống vĩnh cửu trường tồn về phần hồn, bất diệt thì không có tạo ra những cái tạp mùi như thế gian mà tôi để tránh đầu này, gạt đầu kia để cho tôi có cái sự sống, nhưng mà xét sâu vô trong thì không có sự trường tồn. Cái phần hồn mà đi tiến tới thanh giải ở bên trên, lúc nào chúng ta cũng có vĩnh cửu bất diệt thành ra chúng ta không có cần tạo những cái kiểu này kiểu nọ như ở thế gian mà mất công, phí công vô ích.

Chẳng chui chẳng nhủi chẳng vui hồn thiêng

Chúng ta không cần trốn tránh, sự thật là sự thật, bởi vì cái bản thể của chúng ta được cấu tạo bởi tứ đại: nước, lửa, gió, đất thì vũ trụ cũng vậy, hai cái nó hòa đồng thì chúng ta mình cảm, trắng ra trắng, đen ra đen, chúng ta cần phải trốn tránh làm cái gì. Cho nên nhiều người ở thế gian tin nơi Trời Phật rồi trốn tránh, tự trốn tránh lấy mình, tham lam, cầu xin đức Phật hộ độ cho con được làm ăn khá hay là chiến thắng, chuyện thi đậu, những chuyện đó là những chuyện trốn tránh, không chịu công khai ra để mà tìm hiểu cái nguyên lý rồi vui cái hồn thiêng là ý lại, làm cho cái phần hồn nó thiếu sáng suốt.

Công khai liễu giải tiền duyên

Tự hành tự tiến tự liên kết tình

Mình công khai hết, rồi mình hiểu cái tiền duyên hồi trước sắp đặt do đâu ở đâu đến đây, ở phương hướng nào giáng sanh xuống thế gian tự hành tự tiến, mình tự sửa tự tu, tự tiến, tự liên kết tình cái luồng thanh điền đó nó mới hòa cảm bên trên nó mới biết cái chuyện hồi xưa của nó, nó biết cửu huyền thất tổ, nó biết cha mẹ nó là gì, nó biết cội thiêng liêng thần thánh là gì.

Diễn thanh hòa giải đẹp xinh

Tình vi mình cảm vạn hình chuyển khuynh

Cái diễn thanh nó hòa giải đẹp xinh đi tới chỗ nào nó cũng cởi mở cho người ta bởi vì nó thuộc về phần sáng suốt. Nó đâu có chun vô trong cái gút mắc mà người phàm đang bị kẹt, nhưng mà nó tới đó, nó đem cái ánh sáng để mở cho tất cả.

Tình vi mình cảm vạn hình chuyển khuynh, bất cứ những cái gì trong bản thể của nó, trong cái cơ cấu bộ đầu cho tới chân và chúng sanh dưới sự điều khiển của nó vạn hình chuyển khuynh là chuyển cái khuynh hướng đi lên trên thay vì đi xuống.

Đạo đời chuyển hóa phân minh

Tình thương cao cả trở hình giác mê

Đó, đạo đời phân minh cái đạo là cái gì, đời là cái gì, chuyển hóa phân minh rõ ràng. Tình thương cao cả trở hình giác mê, cái tình thương, cái sự nhẹ nhàng sáng suốt ở bên trên, nó gọi là tình thương, nó cao cả trở hình giác mê, nó giúp đỡ cho con người được sáng suốt thêm rồi mới thấy sự động loạn của mình mà tự sửa lấy mình.

Bình tâm sớm trở lộn về

Quê xưa cảnh giới chán chê cõi trần

Lúc đó lúc nào cái tâm chúng ta cũng bình thản trở về trở lộn về cái quê xưa chốn cũ, cái thanh tịnh giới, chán chê cõi trần là không có tham gia cái chuyện động loạn ở thế gian cũng như trước kia nữa.

Tiến trình hóa giải mỗi phần
Công năng tự tiến tự lần sửa sai.

Cái tiến trình nó càng ngày càng tu càng tiến nó hóa giải mỗi phần ở trong đó mỗi cái căn quả đều khác nhau, đều cởi mở để cho tiến. Công năng, công phu của nó là tự tiến, tự lần sửa sai, nay sửa một chút mai sửa một chút nó mới đi hết cái chuyện sai lầm. Nhiều người ở thế gian nói tu mà còn hút thuốc, tu mà còn uống rượu, tu mà còn dục, còn chơi bời, nhưng mà giờ kêu nó sửa một lần một làm sao nó sửa được. Do cái công năng của nó, nó đi vô trong cái điển giới, rồi nó tăng lần ra nó sửa nó đi tới cái nhẹ thay vì cái nặng. Nó đã áp dụng cái nặng nó thích thú nó mới dùng, nhưng mà bây giờ nó sửa tới cái nhẹ thì tự cái đó nó tự lần sửa sai, chớ không có ông nào mà xuống mà kêu bằng bắt buộc người ta sửa một lần, không được. Nó ở trước mặt ông phật đất đó nó nói láo chứ còn về nhà nó cũng hút thuốc, về nhà nó cũng làm điều sai quấy. Cho nên cái phương pháp đằng này không như vậy, phải công bằng bác ái. Trước kia chúng ta đi xuống ở dưới đáy giếng, bây giờ chúng ta lần lên cũng phải từ từ đi lên, mượn cái lẽ lối này, lẽ lối kia, lẽ lối nọ, chúng ta mới tiến lên trên miệng giếng được chứ không có bao giờ từ ở dưới đáy giếng mà nhảy lên một cái một được. Cái tu ở đằng này là sửa ở trong cái đường lối đại hùng, đại lực, đại từ bi, mình cương quyết sửa mình chớ không phải mình nói tôi tu để cho mạo diện bên ngoài rồi tôi làm thầy sửa người ta, không được chính mình làm thầy mình, bây giờ mình phải cương quyết tự sửa lấy mình, sửa cái gì, sửa cái phần thanh điển, thanh điển là gì, sự sáng suốt của mình, mình đang ứng dụng cái chỗ tăm tối, bây giờ mình rút lần lần ra chỗ cái sáng, càng sáng hơn, cực thanh cực tịnh hơn.

Xuất hồn xét chẳng có tài
Phận ta bé nhỏ chẳng ai tưởng mình

Khi mà chúng ta ly khai, ly gia cắt ái bỏ cái bản thể này chúng ta đi lên thì vũ trụ bầu trời này lớn rộng nhiều Tiên Phật, nhiều vị tài hơn chúng ta, chúng ta đâu có tài. Nhưng mà người ở thế gian mới học biết chút tướng họ tài, nhưng mà xuất hồn ra rồi thấy chúng ta không có nghĩa lý gì hết.

Phận ta bé nhỏ chẳng ai tưởng mình, lúc mình có có chút xiu thôi, mình chỉ đi học hỏi của người ta, sự sáng suốt sự, văn minh của người khác ở bên trên, chứ chúng ta không có tự đắc ta đây là tiên là phật ta xuống thế gian độ ai, không. Bản thân bất độ hà thân độ, những người tu cao rồi, họ thấy họ không còn có cái nghĩa lý gì hết thành ra không có chấp nhận làm thầy ở thế gian nhưng mà họ phải lo họ sửa lấy họ, giải tỏa những uất khí của nội tâm, đó là họ đem cái sáng suốt về để hòa đồng trong cái cơ thể đen tối của họ tiền lần với cái vũ trụ hiện hành và tiến lên cái thanh điển ở trên cái cửa trời bên trên và bỗng lai tiên cảnh để hóa giải những sự u mê, tăm tối đã nuôi dưỡng từ nhiều kiếp.

Tiến hành điển hóa lộ trình
Bên trên sẵn có duyên tình giải khuây

Đó chúng ta tiến hành càng ngày càng tu điển hóa đi lên tới chừng nào cái phần nhẹ nó sẽ thừa tiếp và sẽ rút chúng ta đi lên trên nữa. Cho nên nhiều bạn được xuất hồn đi lên, rồi sau này các bạn được đi rồi, đi tới đó các bạn thấy tan rã là cái lộ trình nó thay đổi, các bạn sẽ phải tiến lên một lớp nữa, cho nên cứ tiến mãi tiến mãi, tu mãi tu mãi. Ban đầu, chúng ta ở thế gian gồ ghề một cái bản thể lớn như thế này, rồi chúng ta xuất ra không khác gì con bê bê thoát lớn thoát nhỏ đi tùy theo cái luồng thanh điển phát triển ở bên trên.

Bên trên sẵn có duyên tình giải khuây, ở chỗ nào cũng có sự ảnh hưởng và dìu dắt chúng ta, khỏi phải bận rộn như thế gian, nhẹ tới đâu thì chúng ta cảm giác tới đó.

Gặp Tiên gặp cả Phật thầy

Ngày ngày mình pháp vui vầy tiến tu

Chúng ta lên trên đó mặc sức, cái sự ước nguyện của chúng ta ở thế gian này người nào tu cũng muốn tiến về cái đường lối của đức Phật, muốn gặp cái cõi ở bên trên, muốn gặp Tiên, gặp Thánh, gặp Thần, gặp Phật nhưng mà bây giờ chúng ta đi tới lần lần rồi chúng ta đi tới; do cái gì, do cái công năng công phu của chúng ta đạt tới.

Ngày ngày mình pháp vui vầy tiến tu, ngày ngày nó đều tiến bộ, cái pháp giới nó vô cùng, vô cực, vô biên, sự sáng suốt của các bạn càng ngày càng nhẹ nhàng thì lúc đó các bạn càng sung sướng mà tiến, chấp nhận còn sửa thêm cho nó càng nhẹ nhàng hơn.

Quên tham, quên dục, quên mù

Nhân tiền quang chiếu dắt từ tiến thân

Mình quên những sự tham mà mình nuôi dưỡng ở thế gian là tham sanh quý tử, muốn sống muốn sống muốn giữ mãi mãi cái bản thể này, nhưng mà chúng ta xuất hồn được rồi thì chúng ta biết cái hồn là trường cửu. Chứ chúng ta không đi vô cái tham sanh quý tử nữa, mà quên cái dục tình, cái dục tình ở thế gian không có thành vấn đề với chúng ta nữa. Rồi con mắt chúng ta sáng suốt chúng ta không có chuyện mờ ám mà tin bậy nữa. Cái Vô Vi này là đích thân tiến tới để tìm hiểu chứ không có mê tín, không có nghe xuôi theo lời nói của ai hết.

Nhân tiền quang chiếu dắt từ tiến thân, ở trước mắt chúng ta lúc nào cũng có phần thanh điển sáng suốt, dắt cái phần hồn chúng ta tiến càng ngày càng tiến, càng ngày càng minh, càng ngày càng đi tới những cái nơi mà chúng ta muốn tới chứ không phải mê tín như những người thế gian nghe những sách tiên Phật rồi về cúng quả, cái đó là thuộc về mê tín, chậm tiến tự đóng cái cửa phát triển của mình. Còn bên Vô Vi này không, nó dùng cái thanh điển nó tiến tới, nói nơi đó nó phải tiến tới đó. Nó tìm hiểu coi có sự thật hay là không, chứ nó không bao giờ chấp nhận nghe là để đó nhưng mà nó sẽ tiến theo cái tiến trình của nó.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 27/04/1974)

Thông Báo của Đặc San Vô Vi

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi xin kêu gọi bạn đạo tiếp tục đóng góp bài vở và ủng hộ tài chánh

và nhân lực để giúp cho ĐSVV càng phong phú hơn.

Quý bạn đạo muốn đóng góp về bài vở hay tài chánh cho Đặc San Vô Vi xin gửi về:

Đặc San Vô Vi
4 New Ross Lane
Waterford, WA 6152
Australia

ĐT/F: +61 (8) 9450 7416

Mob: 0422 091 358

Email: dacsanvovi@gmail.com

Vì sự truyền thông tin tức có giới hạn trong phương tiện của Tuần Báo Quy Hội Tình Người (<http://www.quyhoitinhnguoi.org/vn/newsletter.htm>) và qua sự giới thiệu và kêu gọi bằng điện thư (E-mail) hay bằng miệng, ĐSVV số 16 sẽ không đủ khả năng được ấn tống vào dịp Đại Hội Viên Tiến 2008.

Ban Biên Tập (BBT) đã nhiều lần gửi đến TBPTDN các thông báo của ĐSVV để kêu gọi sự đóng góp của các bạn đạo nhưng 3-4 tháng nay các tin tức thông báo này cũng không được đăng trên TBPTDN. TBPTDN là tuần báo thông tin chung của Vô Vi đã không tuân theo đúng nội quy với 7 điều mà Đức Thầy đã đề ra chung cho các mạch thông tin. BBT không có một đường dây thông tin nào khác để thông báo cùng quý bạn đạo ngoại trừ email hay TBQHTN.

Trong điều kiện hạn hẹp này nhưng với sự cố gắng và cộng tác của một số bạn đạo trên thế giới, BBT sẽ cho đăng ĐSVV16 trên Website của Thiền Viện Quy Hội Tình Người (<http://www.quyhoitinhnguoi.org/index.htm>).

Cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính bái

BBT ĐSVV

Tình Thầy Tận Độ

Perth 11-10-2008

Nhắc đến sự tận độ của Đức Thầy lòng tôi lại bồi hồi cảm động. Nếu tôi không gặp Thầy thì ngày nay đời tôi không biết ra sao!

Tôi sống hơn nửa đời người, lặn hụp trong bể đời, vui ít buồn nhiều thăng trầm theo danh lợi, quần quanh trong gia đình với cái ăn, cái mặc lo mất sợ còn.

Lắm khi tự hỏi! Đời người như thế này sao?

Rồi một ngày, tôi được gặp Đức Thầy, trong một chuyến công du truyền pháp đến Perth năm (1985). Sự thật tôi chưa có ý định tu học gì cả, chỉ là tình cờ.

Tôi có ba đứa con nhỏ đã hành pháp VoVi, theo một số bạn đạo bên Sydney chỉ lại. Chúng tôi vừa từ Sydney dời về Perth chỉ vài tháng may mắn lại gặp được Đức Thầy.

Sau khi rời Sydney đến Perth các con tôi có liên lạc được với Thiên Đường tại đây để tiếp tục học hỏi thiền. Nên hay tin Thầy đến Perth chúng vui mừng lắm vì đây là lần đầu tiên được gặp vị Thầy chúng hằng mơ ước.

Các con xin Ba đưa chúng ra phi trường để rước Đức Thầy. Tôi tháp tùng theo cho vui

Từ xa tôi thấy Đức Thầy tiến ra từ cổng, bạn đạo đứng hai hàng tiếp Thầy hân hoan vui vẻ, Thầy lần lượt bắt tay từng người rất thân thương. Nụ cười hiền hòa luôn nở trên môi làm tôi thấy mến.

Hôm sau, các con tôi được Ba chúng đưa đến thăm Thầy, lúc trở về tôi thấy cha con rất vui, tôi mừng vì trước kia Ba chúng thường la rầy vì không hiểu chúng có làm sai không! Vì Pháp môn này mới đối với sự hiểu biết của vợ chồng chúng tôi sợ có hại. Nay thấy được sự cởi mở vui vẻ của Ba chúng sau khi được Thầy chỉ dạy nên không còn phản đối nữa.

Ngày kế đến có hai bạn đạo đến nhà chở các con tôi đến gặp Thầy, đó là Chú Bảy Trình với em là Cô Chính Hạnh.

Thấy tôi, cô Chính lệ miệng nói : “Chị Hai đi chơi lên gặp Thầy học hỏi vui lắm?” Tôi nói : “Ai nói tôi tin được tôi mới theo, bây giờ tôi chưa nghĩ đến.”

Một câu nói vô tình cũng là câu thách thức đã chuyển hướng đời tôi! Hay là cơ duyên của tôi đã đến, để tôi gặp được Người tôi mong đợi trong tìm thức? Đề độ tôi vào đạo!

Chiều hôm ấy chúng tôi đến Thiên Đường nơi Thầy tạm trú để đón các con về. Tôi thấy nơi đây tụ tập rất nhiều người quây quần bên Thầy. Tôi mau mắn đến chào Thầy, nói lời cảm ơn, nhờ được Thầy giải thắc mắc cho gia đình chúng tôi không còn phải lo âu như trước – cảm ơn xong, tôi xin phép Thầy cho rước các con về.

Thầy liền bảo: “Ngồi xuống đó đi nói chuyện chơi?” Tôi vâng lời ngồi lại.

Tôi không có ý hỏi đạo, học đạo không biết tại sao tôi cứ hỏi Thầy liên tục hết chuyện này đến chuyện nọ không dứt – Thầy trả lời thông suốt rõ ràng như thấy rõ tôi từ kiếp nào vậy! Thầy dạy rất nhiều tôi nghe rất hay nhưng không biết mình có hiểu được là bao?

Tôi nhớ một câu tôi hỏi : “Thưa Thầy con biết có pháp Niệm Phật quán tưởng nhờ hấp lực của

Phật A Di Đà dẫn dắt về Tây Phương? Còn pháp Thiền của Thầy sao để đầu óc trống không vậy? Có phải Thầy dùng giác quan thứ sáu không Thầy?”

Thầy nói : “Phải !” Thật sự tôi không hiểu giác quan thứ 6 là thế nào, không hiểu tại sao tôi hỏi.

Đến giờ Thầy gặp riêng các bạn đạo, tôi một lần nữa xin về. Thầy lại bảo: “Ngồi đó chờ tôi một chút”. Tôi ngồi lại độ 10-15 phút Thầy ra.

Tôi tiếp tục hỏi cho đến tan buổi họp, về nhà những câu hỏi, câu trả lời vẫn còn văng vẳng bên tai tôi, trong đầu tôi bắt tôi phải tìm câu hỏi tiếp lạ một điều là tôi không thể dứt ra được.

Hôm kế tiếp dành riêng cho bạn đạo đã hành Thiền không tiếp tân khách, thế mà tôi được chú Trình gọi cho hay! “Thầy nhắc anh chị, sao anh chị không đến.” Tôi hỏi : “Có thể đến sao?” Tôi mừng rỡ hỏi, rồi vội vàng đến để gặp Thầy – hầu giải tỏa hết những câu hỏi còn đầy ắp trong tôi.

Hôm nay trong phong cảnh cũ, thấy tôi đến anh Ánh chủ Thiền Đường nhường ghế cho tôi được ngồi gần Thầy để học hỏi.

Tôi không e dè tự nhiên hỏi Thầy hết câu này đến câu khác như chỉ có tôi và Thầy! Hỏi một hơi tôi nói sao Thầy nói giống Ba con quá vậy.

Thầy nói : “Cùng một đạo mà !” Tôi cảm thấy gần Thầy hơn vì tôi vốn rất thương kính Ba tôi.

Tôi nhớ một câu Thầy nói : “Chị tưởng chỉ có Ông Phật có từ bi còn chị không có sao? Thử bảo ông sư trong chùa trông năm đứa con như chị vậy được không?” Tôi chưa thấu hiểu về lời nói này. Sau một thời gian hành pháp, tôi hiểu ra đó là chuyện riêng của tôi.

Có một câu tôi hỏi: “Thưa Thầy, dùng pháp cũng như dùng phèn lóng cho lu nước đục hóa trong, rồi thấy được rác rến trong lu có phải không thưa Thầy?”

Thầy nói : “Phải !” Tôi cũng chưa nhận Pháp để hành

Ngày thứ ba, sau hai lần được tiếp chuyện với Thầy hầu như tôi đã trút hết thắc mắc trong lòng, trong tâm tôi dường như có một thay đổi lạ mà tôi không rõ. Hôm nay dành cho mọi người, bạn đạo lẫn tân khách tôi đến mà không e ngại. Người đến đông hơn Thầy đang trả lời một số câu hỏi của tân khách.

Lại một lần nữa anh Ánh nhường ghế cho tôi nói: Thiêm ngồi đây nói chuyện với Thầy, tôi nói: em nói nhiều quá rồi, thôi để dành cho người khác. Lúc đó chú Luận một bạn đạo lên tiếng : “Chị hỏi nữa đi để mai Thầy đi rồi!”

Tôi nói : “Thưa Thầy con chỉ hỏi Thầy một câu nữa thôi, con sẽ quyết định cho đời con?”

Thầy nói : “Cứ hỏi đi mai tôi đi rồi không còn cơ hội nữa!”

Tôi nói : “Dạ thưa Thầy, khi một người thức tâm có giải thoát được không?”

Thầy nói : “Được !” Đồng thời tôi có cảm giác rung động lạ lùng, vui như chưa bao giờ được vui, không sao tả được. Các bạn chung quanh đều lấy làm lạ cho sự vui vẻ ra mặt của tôi.

Tôi liền hỏi : “Xin Thầy truyền pháp cho con?”

Thầy nói : “Ở đây có người đang hành pháp chỉ cho cũng được !” Tôi còn do dự.

Thầy lại bảo : “Thôi ngày mai chị lên con Bê sẽ chỉ cho chị, nó theo tôi đã lâu rồi.” Lúc đó tôi mới dạ nghe theo.

Từ ngày đó tôi thực hành Pháp Vô Vi cho đến ngày nay, thử thách đến với tôi, cam go cũng lắm, đau khổ cũng nhiều, nhưng ngược lại tôi hưởng không ít những gì mà người đời không cho được.

Tôi cảm ơn rất nhiều, ở sự nhẫn nại hy sinh tận độ của Đức Thầy đến hôm nay tôi càng cảm nhận hết sự cao cả của tình Thầy tận độ như thế nào! Nếu những trò ngu như tôi, không có Thầy giải mở cho thì sẽ vô minh biết bao giờ thức giấc

Hỡi những ai còn lạc lõng bơ vơ trong cảnh đời hãy tìm đến Vô Vi đến với vị Thầy kính yêu qua những lời thuyết giảng hay trong kinh sách của Đức Thầy, để tìm sự bằng an cho tâm hồn, tìm đường giải thoát cho mình.

Riêng tôi tuy chưa đạt được rốt ráo con đường mà Pháp môn đem đến, nhưng nay cũng được sự an ở trong tâm, bớt loạn động, nhìn đời thấy vui hơn, đây là tâm sự tôi muốn chia sẻ cùng các bạn. Nhất là để tri ân vị Thầy kính yêu của tôi.

Hôm Nay

Tình tiền duyên nghiệp đã trải qua
Thế thái nhân tình thôi thiết tha
Đốc chí bền tâm rèn chí cả
Theo Cha theo Mẹ trở về nhà

Cuộc thế nổi trôi như giấc mộng
Tình nhà nợ nước cũng phải xa
Thế hệ mai sau nuôi hy vọng

Nương theo người trước để bay xa
Gương thiện chánh chơn nên cố giữ
Nhấn đàn con trẻ chớ bỏ qua
Thế sự vắn xoay cơn sóng dữ
Cuốn đi vật phế lọc rửa thanh
Trong sạch về nguồn dơ hủy diệt
Canh tàn thế hệ chỉ hiền nhân
Hết cảnh băng khuâng tâm rộng mở
Hòa vào các giới đẹp tình Cha

Kính bái
Nguyễn thị Phụng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 8 năm 1969

Thế tình nợ nước đồng luân hóa
Sắc khí tương sanh lý trí hòa
Tu luyện duyên lành sanh phước đức
Xuất hồn cách ái Hội Long Hoa

Định tâm xuất thế giao hòa
Tiên lên cõi thượng phân qua đạo đời
Trí tâm xuất hiện không rời
Long Hoa hiệp hội lập đời sửa tu
Diệt tham diệt dử diệt mù
Diệt cho tận gốc đui mù tham sân
Tu hành luyện pháp chuyên cần
Xét cân đời đạo tiến gần Phật Tiên
Phân minh giải đáp nỗi phiền
Biết mình biết họ biết liền sự sai
Tự lo giải thoát an bài
Tiền căn luận tội sửa sai tiến lần
Chúc cho các bạn xét phân

Cán cân đời đạo ở gần bên ta
Chớ nên lập pháp ta bà
Đi đây đi đó chẳng ra lối gì
Thế gian ngũ tạng sân si
Thiên đàng thăng tiến hồn phi giải hòa
Chớ nên bày đặt tu tà
Chết rồi phải chịu làm ma cõi trần
Đời nay thế kỷ tiến tân
Trí tâm cởi mở hợp phân đủ điều
Tâm hồn sống cảnh cao siêu
Thân hình vui đẹp nhiều điều tình thương
Ước mong các bạn đo lường
Xét đi xét lại mới tường giả chơn.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên